

Bryssel den 30 april 2026
(OR. en)

Interinstitutionellt ärende:
2025/0348(CNS)

8538/1/26
REV 1

FISC 147
ECOFIN 523
EPPO 19

NOT

från: Rådets generalsekretariat

till: Rådet

Ärende: Förslag till rådets förordning om ändring av förordning (EU) nr 904/2010 vad gäller Europeiska åklagarmyndighetens (Eppo) och Europeiska byrån för bedrägeribekämpnings (Olaf) åtkomst till information om mervärdesskatt på unionsnivå
– Allmän riktlinje

I. INLEDNING

1. Den 14 november 2025 förelade kommissionen rådet ett förslag till rådets förordning om ändring av förordning (EU) nr 904/2010 vad gäller Europeiska åklagarmyndighetens (Eppo) och Europeiska byrån för bedrägeribekämpnings (Olaf) åtkomst till information om mervärdesskatt på unionsnivå¹.
2. I förslaget föreslås en ändring av förordning nr 904/2010² om administrativt samarbete mellan medlemsstaterna på mervärdesskatteområdet, i syfte att stärka samarbetet mellan Europeiska åklagarmyndigheten (Eppo), Europeiska byrån för bedrägeribekämpning (Olaf) och medlemsstaterna. Det skulle ge en rättslig grund för utbyte av information och åtkomst till mervärdesskatteuppgifter som samlas in på EU-nivå och därigenom stärka EU:s förmåga att bekämpa bedrägerier.

¹ Dok. 15453/25.

² Rådets förordning (EU) nr 904/2010 av den 7 oktober 2010 om administrativt samarbete och kampen mot mervärdesskattebedrägeri (omarbetning), EUT L 268, 12.10.2010, s. 1).

3. Europeiska ekonomiska och sociala kommittén och Europaparlamentet har hörts om förslaget. Europeiska ekonomiska och sociala kommittén antog sitt yttrande den 18 februari 2026³. Europaparlamentet har ännu inte avgett sitt yttrande.

II. LÄGESRAPPORT OM RÅDETS ARBETE

4. Förslaget lades fram för arbetsgruppen för skattefrågor (indirekt beskattning – mervärdesskatt) vid mötet den 16 januari 2026, följt av en diskussion artikel för artikel. Ingående diskussioner hölls om yttrandet om förslaget från Europeiska datatillsynsmannen (EDPS) och om konsekvenserna för Eurofisc. På begäran av flera medlemsstater bjöds dessutom Eppo och Olaf in till mötet i arbetsgruppen för skattefrågor den 4 mars 2026 för att presentera sitt arbete och ge mer inblick i bakgrunden till kommissionens förslag om ändring av den befintliga rättsliga ramen.
5. Samtidigt lade ordförandeskapet fram ett antal kompromisstexter för arbetsgruppen, främst med ytterligare skyddsåtgärder för åtkomsten till uppgifter i linje med rekommendationerna från EDPS⁴. Tillämpningen av den föreslagna förordningen för de medlemsstater som inte deltar i Eppo förtydligades också, liksom Eurofiscs, Eppos och Olafs ansvar när det gäller att övervaka åtkomsten till uppgifter. Det specificerades för vilket syfte Olaf får använda åtkomsten och standardformulär föreslogs för överföringen av särskilda analysrapporter från Eurofisc.

³ Dok. 6831/26.

⁴ Dok. 5541/26.

6. Ordförandeskapets arbete med texterna välkomnades i stort av delegationerna. Vid mötet i arbetsgruppen för skattefrågor den 31 mars 2026 stödde en stor majoritet av delegationerna kompromisstexten, men vissa delegationer begärde fortfarande smärre ändringar av texten. Vid mötet i arbetsgruppen för skattefrågor (hög nivå) den 24 april 2026 kunde nästan alla delegationer stödja ordförandeskapets något reviderade kompromisstext, med förbehåll för ett antal granskningsreservationer.
7. Den 29 april 2026 gjorde kommissionen två uttalanden till Corepers och rådets protokoll (se addendumet till denna not) om ett antal aspekter av förordningen. Vid Corepers möte samma dag drog alla delegationer utom en tillbaka sina reservationer.

III. SLUTSATS

8. Ordförandeskapet anser att den text som bifogas dok. 8538/26 utgjorde en noggrant utformad kompromiss, men har fastställt att ytterligare ändringar var nödvändiga för att nå en enhällig överenskommelse om texten. Mot denna bakgrund uppmanar ordförandeskapet rådet (ekonomiska och finansiella frågor) att nå en allmän riktlinje på grundval av texten i bilagan till denna not vid mötet den 5 maj 2026.

Förslag till

RÅDETS FÖRORDNING

om ändring av förordning (EU) nr 904/2010 vad gäller Europeiska åklagarmyndighetens (Eppo) och Europeiska byrån för bedrägeribekämpnings (Olaf) åtkomst till information om mervärdesskatt på unionsnivå

EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, särskilt artikel 113,

med beaktande av Europeiska kommissionens förslag,

efter översändande av utkastet till lagstiftningsakt till de nationella parlamenten,

med beaktande av Europaparlamentets yttrande⁵,

med beaktande av Europeiska ekonomiska och sociala kommitténs yttrande⁶,

i enlighet med ett särskilt lagstiftningsförfarande, och

⁵ EUT C , , s. .

⁶ EUT C , , s. .

av följande skäl:

- (1) I rådets förordning (EU) nr 904/2010⁷ fastställs regler för lagring och utbyte på elektronisk väg av särskild information på mervärdesskatteområdet som kan göra det möjligt att korrekt fastställa mervärdesskatten, säkerställa en korrekt tillämpning av mervärdesskatten, särskilt för gemenskapsinterna transaktioner, och bekämpa mervärdesskattebedrägeri. Där föreskrivs dock inga regler för Europeiska åklagarmyndighetens (Eppo) åtkomst till sådan information för utförandet av sina arbetsuppgifter enligt artikel 4 i rådets förordning (EU) 2017/1939⁸, eller för Europeiska byrån för bedrägeribekämpnings (Olaf) åtkomst för utförandet av sina uppgifter i enlighet med artikel 1 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU, Euratom) nr 883/2013⁹.

⁷ Rådets förordning (EU) nr 904/2010 av den 7 oktober 2010 om administrativt samarbete och kampen mot mervärdesskattebedrägeri (EUT L 268, 12.10.2010, s. 1, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2010/904/oj>).

⁸ Rådets förordning (EU) 2017/1939 av den 12 oktober 2017 om genomförande av fördjupat samarbete om inrättande av Europeiska åklagarmyndigheten (EUT L 283, 31.10.2017, s. 1, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2017/1939/oj>).

⁹ Europaparlamentets och rådets förordning (EU, Euratom) nr 883/2013 av den 11 september 2013 om utredningar som utförs av Europeiska byrån för bedrägeribekämpning (Olaf) och om upphävande av Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1073/1999 och rådets förordning (Euratom) nr 1074/1999 (EUT L 248, 18.9.2013, s. 1, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2013/883/oj>).

- (2) Enligt artikel 24.1 i förordning (EU) 2017/1939 ska unionens institutioner, organ och byråer och de av medlemsstaternas myndigheter som enligt tillämplig nationell lagstiftning är behöriga utan onödigt dröjsmål till Eppo inrapportera alla brottsliga handlingar, inbegripet gränsöverskridande mervärdesskattebedrägeri, i fråga om vilka den skulle kunna utöva sin behörighet i enlighet med artiklarna 22, 25.2 och 25.3 i den förordningen. Gränsöverskridande mervärdesskattebedrägeri involverar per definition flera medlemsstater, och informationsflödet från enskilda medlemsstater till Eppo kan i vissa fall vara otillräckligt för att säkerställa en snabb och heltäckande överblick över gränsöverskridande mervärdesskattebedrägeri på unionsnivå. För att Eppo snabbare ska kunna informeras om risker för mervärdesskattebedrägeri på unionsnivå och kunna utöva sin behörighet i enlighet med förordning (EU) 2017/1939 är det därför nödvändigt att närmare ange på vilka villkor medlemsstaterna, inom det Eurofisc-nätverk som avses i artikel 33 i förordning (EU) nr 904/2010, bör översända resultaten av Eurofiscs gemensamma behandling och analys i form av analysrapporter från Eurofisc om misstänkta gränsöverskridande bedrägliga upplägg till Eppo.
- (2a) När Eurofisc upprättar sina analysrapporter bör endast den information som är absolut nödvändig för att Eppo ska kunna bedöma om den ska utöva sin behörighet ingå. För att fastställa de kriterier på grundval av vilka Eurofiscs analysrapporter bör upprättas samt vilken information som bör ingå i dem, och för att upprätta ett standardformulär för översändandet av dem, bör kommissionen tilldelas genomförandebefogenheter. Dessa befogenheter bör utövas i enlighet med Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 182/2011. Vid utarbetandet av utkastet till genomförandeakt bör kommissionen samråda med Eurofisc.
- (2b) Enligt artikel 24.9 i förordning (EU) 2017/1939 får Eppo i specifika fall begära ytterligare relevant information som unionens institutioner, organ och byråer och medlemsstaternas myndigheter har tillgång till. Det är därför lämpligt att fastställa regler enligt vilka Eurofisc bör lämna information till Eppo om gränsöverskridande mervärdesskattebedrägeri på begäran av Eppo.

- (3) Enligt artikel 43.1 i förordning (EU) 2017/1939 ska europeiska delegerade åklagare kunna erhålla all relevant information som finns lagrad i nationella databaser för brottsutredning och brottsbekämpning samt andra relevanta register som tillhör offentliga myndigheter, på samma villkor som de som gäller enligt nationell lagstiftning i liknande ärenden. Enligt artikel 43.2 i den förordningen ska Eppo även kunna erhålla all relevant information som omfattas av dess behörighet och som finns lagrad i databaser och register som tillhör unionens institutioner, organ och byråer. Gränsöverskridande mervärdesskattebedrägeri involverar per definition flera medlemsstater, och åtkomst på medlemsstatsnivå till relevant information som finns lagrad i nationella databaser kan i vissa fall vara otillräcklig för att Eppo ska kunna bekämpa mervärdesskattebedrägeri på unionsnivå. Utan att det påverkar tillämpningen av artikel 43 i förordning (EU) 2017/1939 är det därför, för att Eppo snabbare ska få åtkomst till relevant information på unionsnivå och kunna fullgöra sitt lagstadgade uppdrag och bekämpa bedrägerier på unionsnivå, viktigt att fastställa regler enligt vilka Eppo bör få åtkomst till relevant information om mervärdesskatt på unionsnivå från relevanta databaser och register som tillhör de behöriga myndigheter som avses i artikel 1.1 i rådets förordning (EU) nr 904/2010.
- (3a) Av samma skäl är det viktigt att, för riktade sökningar från fall till fall, ge Eppo centraliserad åtkomst till relevant information som rör en utredning via en enda kontaktpunkt, även om informationen rör flera medlemsstater. Sådan centraliserad åtkomst bör vara strikt begränsad till riktade sökningar kopplade till specifika fall och bör inte inbegripa ospecificerade eftersökningar eller slumpmässig eller allmän övervakning av information om mervärdesskatt. Denna centraliserade åtkomst till administrativa databaser för rättsliga och brottsbekämpande ändamål är av undantagskaraktär och motiverad på grund av kampen mot gränsöverskridande mervärdesskattebedrägeri och bör inte misstolkas som ett prejudikat för mer allmän tillämpning.

- (3b) För att utföra sina uppgifter har Eppo ett nära samarbete med relevanta nationella myndigheter som aktivt bistår och stöder Eppos utredningar och lagföring i enlighet med artikel 5.6 i förordning (EU) 2017/1939. Eppo ger också återkoppling och samråder vid behov med behöriga nationella myndigheter i enlighet med de tillämpliga bestämmelserna i den förordningen, inbegripet enligt artiklarna 5.6, 25.1–25.3, 27.7 och 34.1–34.4.
- (4) De medlemsstater som inte deltar i Eppo är enligt principen om lojalt samarbete i artikel 4.3 i fördraget om Europeiska unionen skyldiga att stödja Eppos verksamhet och avstå från varje åtgärd som kan äventyra fullgörandet av unionens mål. Eurofisc består av både medlemsstater som deltar och medlemsstater som inte deltar i Eppo. Gränsöverskridande mervärdesskattebedrägeri kan omfatta alla medlemsstater och Eppo måste ha en fullständig överblick över bedrägerinätverken. Det är därför viktigt att Eppo erhåller relevant information om mervärdesskatt som utbyts mellan medlemsstaterna inom Eurofisc samt från databaser och register som tillhör de behöriga myndigheter som avses i artikel 1.1 i rådets förordning (EU) nr 904/2010, utan att det påverkar Eppos behörighet enligt förordning (EU) 2017/1939. Den här förordningen påverkar inte omfattningen av Eppos behörighet enligt förordning (EU) 2017/1939.
- (5) Europeiska revisionsrätten har rekommenderat kommissionen och medlemsstaterna att avlägsna juridiska hinder för informationsutbyte mellan förvaltnings-, rätts- och brottsbekämpningsmyndigheter på nationell nivå och unionsnivå, och särskilt att Olaf ges åtkomst till systemet för utbyte av information om mervärdesskatt (VIES) och uppgifter från Eurofisc¹⁰. I detta avseende är det viktigt att central åtkomst till relevanta databaser och register som tillhör de behöriga myndigheter som avses i rådets förordning (EU) nr 904/2010 har en tydlig rättslig grund.

¹⁰ Europeiska revisionsrättens särskilda rapport nr 24/2015: *Motverka gemenskapsinternt momsbedrägeri: det behövs kraftfullare åtgärder* (https://www.eca.europa.eu/sv/publications/SR15_24).

- (6) För att Olaf ska kunna informeras om misstänkt tullrelaterat mervärdesskattebedrägeri som riktar sig mot unionens ekonomiska intressen och fullgöra sitt lagstadgade uppdrag är det nödvändigt att ange närmare regler för hur medlemsstaterna, inom det Eurofisc-nätverk som avses i artikel 33 i förordning (EU) nr 904/2010, bör rapportera resultaten av Eurofiscs gemensamma behandling och analys i form av analysrapporter från Eurofisc om misstänkta gränsöverskridande bedrägliga upplägg till Olaf. Eurofisc bör dessutom på begäran av Olaf lämna information till Olaf om tullrelaterat gränsöverskridande mervärdesskattebedrägeri som eventuellt riktar sig mot unionens ekonomiska intressen.
- (6a) När Eurofisc upprättar sina analysrapporter bör endast den information som är absolut nödvändig för att Olaf ska kunna bedöma om den ska utöva sin behörighet ingå. För att fastställa de kriterier på grundval av vilka Eurofiscs analysrapporter bör upprättas samt vilken information som bör ingå i dem, och för att upprätta ett standardformulär för översändandet av dem, bör kommissionen tilldelas genomförandebefogenheter. Dessa befogenheter bör utövas i enlighet med Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 182/2011. Vid utarbetandet av utkastet till genomförandeakt bör kommissionen samråda med Eurofisc.

- (7) Om det föreligger skälig misstanke om bedrägeri i enlighet med artikel 5 i förordning (EU, Euratom) nr 883/2013 bör Olaf ha rätt att få tillgång till all relevant information i institutionernas, organens eller byråernas databaser med iakttagande av principerna om nödvändighet och proportionalitet. Denna rätt till tillgång bör utövas på de villkor som anges i förordning (EU, Euratom) nr 883/2013. För att Olaf ska få åtkomst till relevant information om mervärdesskatt på unionsnivå, som kan vara relevant för tullrelaterade administrativa utredningar, i syfte att kunna utöva sin behörighet är det därför viktigt att fastställa regler enligt vilka Olaf bör få åtkomst till relevant information om mervärdesskatt på unionsnivå från relevanta databaser och register som tillhör de behöriga myndigheter som avses i artikel 1.1 i förordning (EU) nr 904/2010.

- (7a) Av samma skäl är det viktigt att, för riktade sökningar från fall till fall, ge Olaf centraliserad åtkomst till relevant information som rör en utredning via en enda kontaktpunkt, även om informationen rör flera medlemsstater. Sådan centraliserad åtkomst bör vara strikt begränsad till riktade sökningar kopplade till specifika fall och bör inte inbegripa ospecificerade eftersökningar eller slumpmässig eller allmän övervakning av information om mervärdesskatt. Denna centraliserade åtkomst till administrativa databaser i syfte att utföra tullrelaterade administrativa utredningar är av undantagskaraktär och motiverad för fullgörandet av uppdraget och bör inte misstolkas som ett prejudikat för mer allmän tillämpning.
- (7b) För att utföra sina uppgifter har Olaf ett nära samarbete med relevanta nationella myndigheter i enlighet med artikel 1.2 i förordning (EU, Euratom) nr 883/2013. Olaf ger också återkoppling och samråder vid behov med behöriga nationella myndigheter i enlighet med de tillämpliga bestämmelserna i den förordningen, inbegripet enligt artikel 12.1 och 12.5.

- (8) Information om gemenskapsinterna transaktioner, gränsöverskridande betalningar och import som är undantagen från mervärdesskatt är viktig för kampen mot bedrägerier. Denna information samlas in av nationella behöriga myndigheter. När det gäller skyddet av personuppgifter underlättar kommissionen utbytet av denna information i egenskap av personuppgiftsbiträde och de behöriga myndigheterna i medlemsstaterna fungerar som personuppgiftsansvariga, enligt Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2018/1725¹¹ respektive Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2016/679¹². Eppos och Olafs centraliserade åtkomst till information om mervärdesskatt på unionsnivå bör beviljas utan att det påverkar rollerna och ansvarsområdena för medlemsstaternas behöriga myndigheter enligt artikel 1.1 i förordning (EU) nr 904/2010 när det gäller skyddet av personuppgifter enligt förordning (EU) 2016/679. Eppo och Olaf är bundna av bestämmelserna om skydd av personuppgifter enligt förordning (EU) 2018/1725, inbegripet principerna om proportionalitet, ansvarsskyldighet, vidtagande av lämpliga tekniska och organisatoriska åtgärder och tillsyn av Europeiska datatillsynsmannen. Information som är föremål för riktade sökningar av Eppo och Olaf genom centraliserad åtkomst omfattar information om registreringsnummer för mervärdesskatt, gemenskapsinterna transaktioner, import som är undantagen från mervärdesskatt avseende den enda kontaktpunkten för import (IOSS) och import inom ramen för tullförfarande 42/63 samt betalningsinformation som lagras i det centrala elektroniska systemet för betalningsinformation (Cesop). Information som lagras i Eurofiscs system för analys av transaktionsnätverk (TNA) är inte föremål för riktade sökningar av Eppo eller Olaf.

¹¹ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2018/1725 av den 23 oktober 2018 om skydd för fysiska personer med avseende på behandling av personuppgifter som utförs av unionens institutioner, organ och byråer och om det fria flödet av sådana uppgifter samt om upphävande av förordning (EG) nr 45/2001 och beslut nr 1247/2002/EG (EUT L 295, 21.11.2018, s. 39, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2018/1725/oj>).

¹² Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2016/679 av den 27 april 2016 om skydd för fysiska personer med avseende på behandling av personuppgifter och om det fria flödet av sådana uppgifter och om upphävande av direktiv 95/46/EG (allmän dataskyddsförordning) (EUT L 119, 4.5.2016, s. 1, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2016/679/oj>).

- (9) För att skydda åtkomsten till personuppgifter bör endast europeiska åklagare, europeiska delegerade åklagare samt utvalda anställda vid Eppo och Olaf, som tidigare godkänts av Eppo respektive Olaf, få åtkomst till information om mervärdesskatt för att utföra sina uppgifter. Medlemsstaternas behöriga myndigheter bör ha åtkomst till loggar över Eppos och Olafs åtkomst i informationssyfte, inbegripet genom att all åtkomst kopplas till konkreta utredningsakter och användare. De relevanta delarna av loggen bör även göras tillgängliga för Eppo och Olaf för interna kontrollmekanismer när det gäller korrekt åtkomst till och användning av uppgifter, i enlighet med tillämplig dataskyddslagstiftning, vars efterlevnad övervakas av de utsedda dataskyddsombud som avses i artikel 77.1 i Eppo-förordningen och i artikel 10.4 i Olaf-förordningen. För att säkerställa enhetliga villkor för denna åtkomst bör kommissionen tilldelas genomförandebefogenheter med avseende på de tekniska detaljerna när det gäller den centraliserade åtkomsten, de tekniska dataskyddsåtgärderna, de krav som gäller för loggen och de praktiska formerna för att få åtkomst till den. Dessa befogenheter bör utövas i enlighet med Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 182/2011¹³.
- (10) Denna förordning är förenlig med de grundläggande rättigheter och principer som erkänns i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna, särskilt rätten till skydd av personuppgifter.

¹³ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 182/2011 av den 16 februari 2011 om fastställande av allmänna regler och principer för medlemsstaternas kontroll av kommissionens utövande av sina genomförandebefogenheter (EUT L 55, 28.2.2011, s. 13, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2011/182/oj>).

- (11) Eftersom de system, den infrastruktur och de tekniska medel som underlättar utbytet av information om mervärdesskatt på unionsnivå måste anpassas för att möjliggöra säker åtkomst för Eppo och Olaf, är det nödvändigt att senarelägga tillämpningen av de relevanta bestämmelserna så att kommissionen, Eppo och Olaf kan göra nödvändiga anpassningar. Detta bör beakta de datum då det centrala VIES kommer att tas i drift och det tidigare VIES kommer att fasas ut. Eppo och Olaf bör bära kostnaderna för att inrätta och underhålla relevant infrastruktur och relevanta tekniska medel för säker åtkomst till information om mervärdesskatt. Medlemsstaterna och kommissionen bör, när de undersöker och utvärderar hur den ordning för administrativt samarbete som föreskrivs i förordning (EU) nr 904/2010 fungerar, ägna särskild uppmärksamhet åt den praktiska tillämpningen och effekten av Eppos och Olafs centraliserade åtkomst till information om mervärdesskatt, inbegripet effektiviteten hos relevanta system, infrastrukturer och tekniska medel.
- (12) Europeiska datatillsynsmannen har hörts i enlighet med artikel 42.1 i förordning (EU) 2018/1725 och avgav ett yttrande den 7 januari 2026.
- (13) Förordning (EU) nr 904/2010 bör därför ändras i enlighet med detta.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Ändringar av förordning (EU) nr 904/2010

Förordning (EU) nr 904/2010 ska ändras på följande sätt:

1. I artikel 21 ska följande punkt införas som punkt 2c:
”2c. Varje medlemsstat ska bevilja Europeiska åklagarmyndigheten (Eppo) och Europeiska byrån för bedrägeribekämpning (Olaf) åtkomst till den information som avses i artiklarna 49a och 49b, i enlighet med de begränsningar och regler som fastställs där.”.

2. Artikel 24d ska ersättas med följande:

”Artikel 24d

1. Åtkomst till Cesop ska enbart beviljas sådana av Eurofiscs sambandstjänstemän som, enligt artikel 36.1, har en personlig användaridentitet för Cesop och när denna åtkomst sker i samband med en utredning av misstänkt mervärdesskattebedrägeri eller för att upptäcka mervärdesskattebedrägeri.

2. Med avvikelse från punkt 1 ska Eppo och Olaf ha åtkomst till information från Cesop i enlighet med de begränsningar och regler som fastställs i artiklarna 49a och 49b.”.

3. I artikel 24k ska följande punkt införas som punkt 1a:

”1a. Eppo och Olaf ska ha åtkomst till information i det centrala VIES i enlighet med de begränsningar och regler som fastställs i artiklarna 49a och 49b.”.

4. I artikel 36 ska följande punkter införas:

”2a. Eurofisc ska, i enlighet med artikel 24.1 i rådets förordning (EU) 2017/1939* när det gäller de medlemsstater som deltar i Eppo och i enlighet med den här artikeln när det gäller övriga medlemsstater, till Eppo överlämna sina särskilda analysrapporter som, på grundval av den information från medlemsstaterna som utbyts i enlighet med den här förordningen och till följd av den analys som avses i artikel 33, kartlägger sådana fall av misstänkta gränsöverskridande bedrägliga upplägg som avses i artikel 3.2 d i direktiv (EU) 2017/1371 i fråga om vilka Eppo skulle kunna utöva sin behörighet. Eurofiscs särskilda analysrapporter ska utarbetas på grundval av de kriterier och med användning av det standardformulär som avses i punkt 2e i den här artikeln. De ska överlämnas till Eppo utan onödigt dröjsmål efter det att de har utarbetats.

- 2b. Under en utredning eller lagföring från Eppos sida, och på begäran av Eppo i enlighet med artikel 24.9 i rådets förordning (EU) 2017/1939 när det gäller de medlemsstater som deltar i Eppo och i enlighet med den här artikeln när det gäller övriga medlemsstater, ska Eurofisc till Eppo överlämna all tillgänglig relevant information från medlemsstaterna om gränsöverskridande mervärdesskattebedrägeri som utbyts i enlighet med den här förordningen.
- 2c. I enlighet med artikel 8.2 och 8.3 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU, Euratom) nr 883/2013** ska Eurofisc till Olaf överlämna sina särskilda analysrapporter som – på grundval av information från medlemsstaterna som utbyts i enlighet med den här förordningen och till följd av den analys som avses i artikel 33 – kartlägger fall av misstänkt tullrelaterat mervärdesskattebedrägeri som riktar sig mot unionens ekonomiska intressen, så att Olaf kan överväga lämpliga åtgärder i enlighet med sitt mandat. Eurofiscs särskilda analysrapporter ska utarbetas på grundval av de kriterier och med användning av det standardformulär som avses i punkt 2e i den här artikeln. De ska överlämnas till Olaf utan onödigt dröjsmål efter det att de har utarbetats.
- 2d. I enlighet med artikel 8.2 och 8.3 i förordning (EU, Euratom) nr 883/2013 och på begäran av Olaf ska Eurofisc till Olaf överlämna all tillgänglig information från medlemsstaterna om misstänkt tullrelaterat mervärdesskattebedrägeri som riktar sig mot unionens ekonomiska intressen som utbyts i enlighet med den här förordningen, så att Olaf kan överväga lämpliga åtgärder i enlighet med sitt mandat.

- 2e. Kommissionen ska genom en genomförandeakt fastställa de kriterier på grundval av vilka Eurofiscs analysrapporter ska utarbetas och den information som ska ingå, så att Eppo och Olaf kan bedöma sin behörighet, och ska upprätta det standardformulär som avses i punkt 2a och det standardformulär som avses i punkt 2c. Genomförandeakten ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 58.2 i denna förordning. Vid utarbetandet av utkastet till genomförandeakt ska kommissionen samråda med Eurofisc.

* Rådets förordning (EU) 2017/1939 av den 12 oktober 2017 om genomförande av fördjupat samarbete om inrättande av Europeiska åklagarmyndigheten (EUT L 283, 31.10.2017, s. 1, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2017/1939/oj>).

** Europaparlamentets och rådets förordning (EU, EURATOM) nr 883/2013 av den 11 september 2013 om utredningar som utförs av Europeiska byrån för bedrägeribekämpning (Olaf) och om upphävande av Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1073/1999 och rådets förordning (Euratom) nr 1074/1999 (EUT L 248, 18.9.2013, s. 1, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2013/883/oj>).”.

- 4a. I artikel 49 ska punkt 1 ersättas med följande:

”1. Medlemsstaterna och kommissionen ska undersöka och utvärdera hur den ordning för administrativt samarbete som föreskrivs i den här förordningen fungerar. Utvärderingen ska omfatta den praktiska tillämpningen av artikel 36.2a–2d och av artiklarna 49a och 49b. Kommissionen ska sammanställa medlemsstaternas erfarenheter i syfte att få ordningen att fungera bättre.”.

5. I kapitel XIII ska följande artiklar läggas till:

”Artikel 49a

1. Medlemsstaternas behöriga myndigheter ska för de syften som fastställs i punkt 2 b i denna artikel och utan att det påverkar tillämpningen av artikel 43 i förordning (EU) 2017/1939 bevilja Eppo centraliserad åtkomst, för riktade sökningar, till följande information:
 - a) Från och med den 1 september 2026 till och med den 30 juni 2032, den information som avses i artikel 17.1 a, b och c i den här förordningen.
 - b) Från och med den 1 september 2026, den information som avses i artikel 17.1 e och f i den här förordningen.
 - c) Från och med den 1 september 2026, den information som översänds i enlighet med artikel 24b.3 i den här förordningen
 - d) Från och med den 1 juli 2030, den information som avses i artikel 24g.2 i den här förordningen.
2. Den centraliserade åtkomst som avses i punkt 1 ska beviljas om samtliga följande villkor är uppfyllda:
 - a) Åtkomsten beviljas endast europeiska åklagare, europeiska delegerade åklagare och identifierade anställda som godkänts av Eppos centrala åklagarkontor och som har en personlig användaridentitet för de elektroniska system som möjliggör centraliserad åtkomst till den information som avses i punkt 1 i denna artikel.
 - b) Åtkomsten beviljas endast i syfte att utöva den behörighet som avses i artikel 22 i förordning (EU) 2017/1939.

- c) Åtkomsten beviljas endast om loggarna är tillgängliga för medlemsstaternas behöriga myndigheter i informationssyfte och för Eppo för intern kontroll.
3. Denna centraliserade åtkomst ska vara åtkomst via en enda kontaktpunkt till all information som rör en utredning, även om informationen rör flera medlemsstater.
4. Kommissionen ska genom genomförandeakter specificera följande:
- a) De tekniska detaljerna för centraliserad åtkomst till den information som avses i punkt 1 i denna artikel, inbegripet kategorierna av riktade sökningar som kan utföras.
 - b) De tekniska dataskyddsåtgärder som minskar risken för obehörig åtkomst, oriktade sökningar eller missbruk, inbegripet identifiering av de användare som avses i punkt 2 a och c i denna artikel, användarprofiler, åtkomstkontroller och mekanismer som säkerställer att varje åtkomst kan kopplas till en konkret utredningsakt och användare.
 - c) De krav som gäller för loggen, inbegripet att varje åtkomst kopplas till en konkret utredningsakt och användare, och de praktiska arrangemangen för att få åtkomst till den.
- De genomförandeakter som avses i första stycket ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 58.2 i denna förordning.
5. Kostnaderna för att inrätta, driva och underhålla den infrastruktur och de tekniska metoder som möjliggör säker åtkomst till den information som avses i denna artikel ska bäras av Eppo.

Artikel 49b

1. Medlemsstaternas behöriga myndigheter ska för de syften som fastställs i punkt 2 b i denna artikel bevilja Olaf centraliserad åtkomst, för riktade sökningar, till följande information:
 - a) Från och med den 1 september 2026 till och med den 30 juni 2032, den information som avses i artikel 17.1 a, b och c i den här förordningen.
 - b) Från och med den 1 september 2026, den information som avses i artikel 17.1 e och f i den här förordningen.
 - c) Från och med den 1 september 2026, den information som översänds i enlighet med artikel 24b.3 i den här förordningen
 - d) Från och med den 1 juli 2030, den information som avses i artikel 24g.2 i den här förordningen.

2. Den centraliserade åtkomst som avses i punkt 1 ska beviljas om samtliga följande villkor är uppfyllda:
 - a) Åtkomsten beviljas endast identifierade anställda som godkänts av Olaf och som har en personlig användaridentitet för de elektroniska system som möjliggör centraliserad åtkomst till den information som avses i punkt 1 i denna artikel.
 - b) Åtkomsten beviljas endast i syfte att bedöma befintliga misstankar om bedrägeri innan särskilda tullrelaterade administrativa utredningar inleds och i syfte att genomföra dessa utredningar i enlighet med Olafs uppgifter enligt artikel 1.1 i förordning (EU, Euratom) nr 883/2013.
 - c) Åtkomsten beviljas endast om loggarna är tillgängliga för medlemsstaternas behöriga myndigheter i informationssyfte och för Olaf för intern kontroll.

3. Denna centraliserade åtkomst ska vara en åtkomst via en enda kontaktpunkt till all information som rör en utredning, även om informationen rör flera medlemsstater.
4. Kommissionen ska genom genomförandeakter specificera följande:
 - a) De tekniska detaljerna för centraliserad åtkomst till den information som avses i punkt 1 i denna artikel, inbegripet kategorierna av riktade sökningar som kan utföras.
 - b) De tekniska dataskyddsåtgärder som minskar risken för obehörig åtkomst, oriktade sökningar eller missbruk, inbegripet identifiering av de användare som avses i punkt 2 a och c i denna artikel, användarprofiler, åtkomstkontroller och mekanismer som säkerställer att varje åtkomst kan kopplas till en konkret utredningsakt och användare.
 - c) De krav som gäller för loggen, inbegripet att varje åtkomst kopplas till en konkret utredningsakt och användare, och de praktiska arrangemangen för att få åtkomst till den.

De genomförandeakter som avses i första stycket ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 58.2 i denna förordning.

5. Kostnaderna för att inrätta, driva och underhålla den infrastruktur och de tekniska metoder som möjliggör säker åtkomst till den information som avses i denna artikel ska bäras av Olaf.”.

Artikel 2

Ikraftträdande och tillämpningsdatum

Denna förordning träder i kraft den tjugonde dagen efter det att den har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Artikel 1.1, 1.2, 1.4 och 1.5 ska tillämpas från och med den 1 september 2026.

Artikel 1.3 ska tillämpas från och med den 1 juli 2030.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den

På rådets vägnar

Ordförande
